

श्री राम चन्द्र मिशन ®

निजि वितरणको लागि मात्र

जुलाई २०१३

खण्ड २, अंक ४

ECHOES

INDIA

मालिकको समाचार

मे २०१३

पूज्य बाबुजी महाराजको जन्मउत्सव समारोहको लगत्तै पछाडि मालिक पूर्णरूपमा नै चकित हुनुभयो । उहाँ थकित हुने गर्नु हुन्थ्यो तथा लामो समयसम्म अराम गर्नुहुन्थ्यो । हामी यो देख्न सक्दथियो कि उहाँले जन्मोत्सव समारोह समाप्त नहुन्जेलसम्मको लागि आफूलाई ठिक राख्नको लागि कसरी आफ्नो इच्छाशक्ति प्रयोग गर्नुभएको थियो र त्यसपछि त्यसलाई जान दिनुभयो । उहाँ उपचार औषधोपचारहरु आदि बाट प्रभावित हुनु र अत्यन्त थकित तथा निन्द्रा लागिरहेको जस्तो देखिनु हुन्थ्यो । तर, त्यस्ता दिनहरु पनि थिए जब उहाँ ताजा महसुस गर्नुहुन्थ्यो । यो अत्यन्त नै अनुमान गर्न नसकिने स्थिति थियो कि एकदिन उहाँ ठिक रहनु हुन्थ्यो र अर्को दिन उहाँ पुरै थकित हुनुहुन्थ्यो । मालिकको पिडालाई मौन दर्शक भएर हेरिरहनु अत्यन्त दुःखद कुरो थियो तर हामी उहाँको लागि प्रार्थना मात्रै गर्न सक्दछौं ।

मे को पहिलो हप्ताको अन्त्यतिर मालिकको विकरणिच चिकित्साको अन्त्य भयो । पिडा त कम भएको थियो । तर उहाँ अबै औषधोपचारकै काममा र पिडा कम गर्ने औषधी सेवन गरिरहनुभएको थियो । मालिकलाई हिड्न मनाही गरिएको थियो र उहाँ आफ्नो गुड्ने कुर्सिमा वरिपरि घुमिरहनुभएको थियो । चिकित्सकहरुले यदि आवश्यक भयो भने वाकर (Walker) मा केही कदम हिड्न परामर्श दिएका थिए ।

यसले मालिकको हिड्नुलाई कम बनाई दिएको थियो तर उहाँले यो नयाँ ढङ्ग अपनाउनु भएकोछ र उहाँ उज्वल मुस्कान सहित गुड्ने कुर्सिमा वरिपरि पुग्नु हुन्छ । ति विरलै दिनहरुमा जब उहाँ ध्यान हलमा सत्सङ्गको लागि आउनु हुन्छ, एउटा व्यक्तिले उहाँलाई स्टेजमा आफ्नो गुड्ने कुर्सिमा दिप्तर उज्वलरूपमा देख्न सक्दछ । मे १२, २०१३ को दिन मालिक ध्यान हलमा आउनुभयो र सत्सङ्ग सञ्चालन गर्नुभयो जुन एक घण्टा भन्दा पनि बढी समयसम्म चल्थो ।

धेरै पटक साँझमा मालिक कटेजबाट बाहिर आएर एक घण्टासम्म अगाडि बस्ने गर्नु हुन्थ्यो । यस प्रकारले थुप्रै अभ्यासीहरुले उहाँलाई भेट्न पाउँदथे, यद्यपि यो सम्भव थिएन कि उनिहरुले मालिकसित व्यक्तिगत रूपमा कुरा गर्न सक्नु, यो उहाँको उपस्थितिमा मौन रूपमा बस्ने अवसर थियो । कहिलेकाहीँ मालिक बोल्नु हुन्थ्यो तर अधिकांस अवसरमा उहाँ मौन रहनु हुन्थ्यो । कटेजको अगाडि ठूला रूखहरु छन् जसमा थुप्रै चराहरु बस्दछन् जब मालिक बाहिर बस्नु हुन्छ तिनीहरु खुशीले चिरविर गर्न थाल्दछन् ।

मे को मध्यमा, मालिक अबै बढी औषधोपचारमा संलग्न रहिरहनु भयो जसमा स्वास्थ्य परीक्षण र थप औषधि सेवन जारी रहेको थियो । जब पनि मालिकले कुनै औषधी सेवन गर्नुहुन्छ यी उहाँलाई प्रभावित पार्दछ र उहाँ पूर्णरूपमा थकित देखिनु हुन्छ । अवलोकन गर्नु पर्ने अर्को कुरा यो हो कि जब उहाँलाई काम गर्नु पर्ने हुन्छ, यस कुराको कुनै मतलब नै नगरिकन कि उहाँ कुन पिडा भोगिरहनुभएको

© Shri Ram Chandra Mission

छ, केही देखिदैन र उहाँ त्यो काम समाप्त नहुन्जेलसम्म काम गरिरहनु हुन्छ । यस पटक जब उहाँ यस उपचारमा संलग्न हुनुहुन्थ्यो । अर्को दश वा यस्तै दिनहरूसम्म उहाँ अत्यन्त नै थकित हुनुहुन्थ्यो । उहाँ दिनको अधिकांश भाग विश्राममा विताउनु हुन्थ्यो । महिनाको अन्त्य तिर मालिक अझै पनि पिडामा रहनुभएको देखियो । त्यसैले मालिकलाई एम आर आई (MRI) को लागि लैजाने निर्णय गरियो । स्क्यानको नतिजा राम्रै आयो तथा मालिकको साथसाथै चिकित्सकहरूले पनि पुरै राहत महसुस गर्नुभयो ।

मालिकले नयाँ इलोकट्रोनिक कुर्सि प्राप्त गर्नुभयो जसलाई एउटा बटनको सहायताले उठाउन तथा झार्न सकिन्थ्यो र मालिक यसको सञ्चालन वालसुलभ आनन्दले गर्नु हुन्छ ।

महिनाको अन्त्य तिर मालिकमा राम्रो सुधार भइरहेको थियो र जब उहाँको स्वास्थ्यमा सुधार आयो, त्यसको तत्कालै उहाँले उहाँको पहिलो र सबै भन्दा महत्वपूर्ण काम प्रशिक्षकहरूलाई सिटिङ्ग दिने काम सुरु गर्नुभयो । अधिकांश दिनमा उहाँ विहान सबेरै प्रशिक्षकहरूलाई सिटिङ्ग दिनु हुन्थ्यो र विहानको खाजाको पछि अरू कुनै अभ्यासीलाई व्यक्तिगत सिटिङ्ग वा कुनै समुहलाई सामुहिक सिटिङ्ग दिनु हुन्थ्यो । एउटा साँझमा कटेजको आँगनमा ब्रदर गुरप्रित सिंहको भजनको कार्यक्रम राखिएको थियो । मालिक आफ्नो कार्यालयमा

बस्नुभयो जब कि अभ्यासीहरू आँगनमा बसेका थिए । केही भजनहरू पछि मालिक थकित हुनुभयो र पल्टिन जानु भयो तर ब्रदर गुरप्रितलाई गाउँन जारी राख्न अनुरोध गर्नुभयो ।

मंगलवार २८ मे को दिन ब्रदर पि.आर. कृष्णाको ६०औं जन्मदिन थियो । मालिकले उहाँलाई शुभकामना र आर्शिवाद दिनुभयो । तत्पश्चात कोठामा भएका सबैलाई प्रसाद वितरण गर्नुभयो । त्यस साँझ वर्षाद भयो र चेन्नाई धेरै सितल भयो, यो सङ्केत गर्दै कि तातो गर्मीको याम अन्त्य हुँदैछ ।

मालिकको अर्को नयाँ दिन चर्या विहान सबेरै कटेजको अगाडि बस्नु भएकोछ । उहाँ विहान ५:०० बजे उठ्नु हुन्छ, ५:३० मा बाहिर निस्कनु हुन्छ र करिब ६:१५ बजे तिर भित्र जानु हुन्छ, त्यस समयसम्म प्रशिक्षकका उम्मेदवार आईसकेका हुन्छन् र त्यसपछि उहाँ प्रशिक्षकलाई सिटिङ्ग दिन सुरु गर्नुहुन्छ । यो अक्सर नै हुने गर्दछ विशेष गरेर जब मौसम सितल हुन सुरु भएको छ । समग्रमा मालिकको स्वास्थ्यमा सुधार भइरहेछ, उहाँ बढी चलायमान भइरहनुभएको छ र विस्तारै उहाँको दैनिक दिन चर्या पुनः सुरु हुन थालेको छ ।

जुन, २०१३

जब मालिकको स्वास्थ्यमा सुधार आयो, मालिकले प्रशिक्षकको सिटिङ्ग आफूस्वयंले प्रदान गर्न सुरु गर्नुभयो । जुन १ मा मालिकले एक जना अभ्यासीले दिएको एउटा उपहार प्राप्त गर्नुभयो जुन अमेरिकामा बनाईएको प्रथम रेलको अनुकृति थियो । मालिक यसको पूर्णताबाट प्रभावित हुनुभयो र उहाँको खुशीको दिप्ती त्यहाँ उहाँसित उपस्थित रहे का सबैले देख्न सक्दथिए । मालिकले यसलाई सवधानपूर्वक सम्हाल्नुभयो र यसलाई यो अलिकता ठूलो भए पनि शो केसमा राख्नुभयो ।

LMOIS का विद्यार्थीहरूको लागि सेमिनार

ओमेगा स्कूल एलुमनाईका समुहहरूको लागि दुईवटा सेमिनार लगातार नै आयोजना गरियो, पहिलो सत्र जुनको पहिलो हप्तामा र दोश्रो जुनको दोश्रो हप्तामा । यी हुन लागेका सेमिनारका संयोजकहरू आए र मालिकसित भेट गरे र सेमिनारका सम्बन्धमा उनिहरूका प्रश्नलाई स्पष्ट पार्न संक्षिप्त छलफल गरे ।

साँझमा मालिक वाकरमा हिडेर कटेजको ढोकासम्म जाने र बाहिर गुडाउने कुर्सिमा बस्ने गर्नुहुन्थ्यो । यसले उहाँलाई केही व्यायाम ताजा वतास तथा अभ्यासीहरूलाई भेटने मौका प्रदान गर्दथियो जो उहाँ गर्न खोजिरहनु भएको हुन्थ्यो ।

आईतबार जुन, २ मा मालिकले ध्यान हलमा सत्सङ्ग सञ्चालन गर्नुभयो जुन एक घण्टासम्म चल्यो । सत्सङ्ग पछि उहाँ कटेजमा फर्किनु भयो । अघिल्लो साँझ र त्यसै दिन विहान पनि उहाँले धेरै अभ्यासीलाई भेटनुभएको हुनाले कटेजमा धेरै भिड थिएन् । एउटा व्यक्तिले अभ्यासीको हृदयमा भएको सन्तोष अनुभव गर्न सक्दथियो । यो यस्तो थियो मानौं कि मालिकले सबै हृदय आफूस्वयंद्वारा नै भरिदिनु भएको थियो र सबैजना सन्तुष्ट र खुशी थिए । मालिकले भन्नुभयो “खुशीले सन्तोष दिदैन तर खुशीमा सन्तोषमा प्राप्त हुन्छ ।” एउटा व्यक्तिले मालिकलाई अत्यन्त खुशी भएको देख्न सक्द थियो किनभने उहाँ बाहिर आएर सत्सङ्ग सञ्चालन गर्नुभएको केही हप्ता भइसकेको थियो ।

मालिक आफ्नो कार्यालयमा अभ्यासीहरूको एउटा सानो समुहसित र एउटा समय विताइरहनु भएको थियो जुन एउटा रमाइलो मनस्थितिमा सुरु भएको थियो तत्पश्चात यो एउटा छलफलमा परि वर्तित भयो:

- आई टि. विभाग (IT Department) मा भएको भ्रष्टाचारको विषयमा कुरा गर्दै: आजको जीवनकले लोभ र बेइमानी मात्रै पठाउँदछ ।
- डरले तपाईंलाई त्यसैतिर डोच्याउँदछ जुन कुरासित तपाईं डराउनु हुन्छ । यो तपाईंको डर हो जुन अरूमा प्रक्षेपित हुन्छ ।
- मालिकको परिवार मात्रै एउटा यस्तो परिवार हो जहाँ अभ्यासीका चार पिढीहरू छन् ।

सोमबार जुन ३, ओमेगा अलमुनाई सेमिनारको पहिलो सत्रको पहिलो दिन थियो । मालिक विहानको ९:०० बजे बाहिर आँ उनुभयो र सत्सङ्ग सञ्चालन गर्नुभयो । सत्सङ्ग एक घण्टासम्म चल्यो त्यसपछि मालिकले वार्ता दिनुभयो । उहाँले उत्साहप्रद वार्तामा उहाँले भारतमा भइरहेको भ्रष्टाचारको मात्राको बारेमा उल्लेख गर्नुभयो र आफ्नो मात्रै होइन कि देशकै भविष्यको निर्माण गर्ने जिम्मे वारी अर्को पिढीमा कसरी रहेको छ भनेर उल्लेख गर्नु भयो । मालिकले भन्नुभयो यहाँ भएका प्रत्येक विद्यार्थीले समाजको देवावले परिवर्तन हुनु हुँदैन र परिवर्तनको उत्प्रेरक भएर आफू परिवर्तन नभई समाजमा परिवर्तन ल्याउनु पर्दछ । मालिकले भन्नुभयो यही त्यो कुरा हो जुन उहाँ ओमेगाका विद्यार्थीबाट आशा गर्नुहुन्छ, धेरै नम्बर ल्याउने मात्रै होइन वरू तिनीहरू असल र चौतर्फी रूपमा असल मानिस भएर निस्कनु पर्दछ, उसले आकांक्षालाई महत्व दिन्छन् न कि उद्देश्यलाई । उहाँले यस तथ्यमा फेरी जोड दिनुभयो कि पैसाले खुशी वा सन्तोष दिन सक्दैन तर सन्तोषले खुशी दिन सक्दछ । तत्पश्चात मालिकले अरू केही अभ्यासीहरूलाई वार्ता दिन भन्नुभयो । सबै अलम्मीका अभ्यासीहरू विहानको ९:०० बजे कटेजमा सत्सङ्गको लागि आँउन भनियो ।

© Shri Ram Chandra Mission

कार्य समितिको बैठक

बुधवार जुन ५ तारिख मालिक सत्सको लागि तयार हुनुभएको थियो किनभने त्यहाँ करिब सातवटा विवाहको कार्यक्रम सम्पन्न गर्नु पर्ने थियो । तर चिकित्सकको सल्लाहमा कटेजमा नै विश्राम गर्नुभयो किनभने सत्ससंग पछि उहाँले कार्यसमितिको बैठकमा पनि भाग लिनु पर्ने थियो । उहाँको साटो ब्रदर कमलेश ध्यान हलमा जानुभयो । कार्य समितिका सदस्यहरू कटेजमा भेला भए, मालिक बैठक भरि नै सहभागि हुनु भयो, जुन यस्तो कुरो थियो कि हालसालै केही समय देखि त्यस्तो भएको थिएन् । मालिक सामान्यतया बैठकको अन्त्य तिर मात्रै सहभागि हुने गर्नुहुन्थ्यो । बैठकको एजेन्डा पढ्नु भएपछि उहाँको सामान्य भनाइमा उहाँले यस कुरामा खुशी गर्नुभयो कि मिशनमा राम्रो कुराहरू भइरहेका छन् - जस्तो सिंगापुर र कतारमा ध्यान हल - LMOIS को International Bacca-laureate को पुरस्कारको लागि मान्यता दिइएको छ तथा मिशनमा अभ्यासी र प्रशिक्षकको प्रशिक्षण पाठ्यक्रमको स्तर वृद्धि पनि भएको छ ।

मालिकले भारतमा आश्रमहरूको विकासको उल्लेख गर्नुभयो तर खेद प्रकट गर्नुभयो कि सहज मार्ग प्रति समर्पित कम्तिमा दुईवटा परिवारहरू प्रत्येक आश्रममा बस्न र हेरचाह गर्न इच्छुक भइरहेका छैनन् । उहाँले भन्नुभयो कि उहाँसित सेवा निवृत्त अभ्यासीहरू तथा प्रशिक्षकहरूको सूची छ तर तिनीहरू जहाँ तिनीहरूको आवश्यकता महसुस गरिएको छ त्यहाँ गएर बस्न तयार छैनन् ।

बैठकको अन्त्यमा उहाँ आफ्नो कुर्सिबाट विस्तारै उठ्नुभयो र आफूस्वयंले वाकरको सहायता लिएर सुस्तरी आफ्नो कार्यालय तर्फ अगाडि बढ्नुभयो । उहाँले यस्तो भन्नुभएको सुनियो “जुन उहाँले पिडा दिनु हुन्छ र उहाँले उर्जा पनि दिनु हुन्छ ।” उहाँ अत्यन्त थकित हुनु हुन्थ्यो र तर विश्राम गर्न जानु अगाडि उहाँले उक्त दिन विहान विवाह भएका जो डीहरूलाई भेट्नु भयो । उहाँले तिनीहरूलाई आर्शिवाद दिनु भयो, उनिहरूसित कुरा गर्नुभयो र उनिहरूसित फोटो खिचाउनु भयो ।

LMOIS को विद्यार्थीहरूसित सम्वाद

मालिकले ओमेग अलुमनाईका सदस्यहरूसित धेरै समय बिताउनु भयो । एकै पटक जब सत्तरी जना सेमिनारका केटाकेटीहरूको समुह, मालिकको कायालयको कोठामा प्रवेश गरे, सबै उहाँलाई पुरै घेरेर बसे । थुप्रै प्रश्नहरू सोधिए र मालिकले सबै प्रश्नको उत्तिकै उत्साहका साथ वा अभि बढी उत्साहका साथ उत्तर दिनुभयो ।

एउटा बहिनीले सोधिन कि विहान सबै उठ्नु र ध्यान गर्नु कठिन हुन्छ । मालिकले उत्तर दिनुभयो “हेर्नुहोस्, म प्रत्येक आफ्नो सुत्ने कोठाबाट चराको चिरविर सुन्दछु । म कहिले काहीँ रातीको २:३० बजे विहान एक्लो चराले चिरविर गरेको निन्द्र लागेकै अवस्थामा चिरविर गरेको सुन्दछु । विहानको करिब ३:३० बजे तिर करिब आधा दर्जन चराहरू गाँउनु सुरु गर्दछन् र करिब ५ बजे तिर सबै चराहरू जागा भईसकेका हुन्छन्, गाईरहेका हुन्छन् र एक आर्कालाई बोलाई रहेका हुन्छन् । त्यसैले यसलाई वानी बनाउनु होस् र यो नभन्नु होस्” विहान सबै उठेर मैले के गर्नु ? बुझ्नु भयो म आफ्नो दिनभरिको काम जे सुकै भए पनि समाप्त नगरून्जेलसम्म म सुत्न जान्छु । म केही कुरा पनि भोलिको लागि राख्छु । केही पनि राख्छु ! चाहे त्यो मेल होस् वा चिट्ठीपत्र वा सिटिङहरू होस् । मानिसहरू भन्दछन् “ओहो, तपाईं थकित हुनुहुन्छ, तपाईंले आराम गर्नु पर्दछ” र म भन्दछु “आराम होईन् । म त्यसवेला मात्रै आराम गर्दछु जब मेरो कामहरू समाप्त हुन्छ ।” होईन्, होईन्, म यति थकित छु होईन्, तपाईं त्यति थकित भएको हुनुहुन्न । यो एउटा खराब वानी मात्रै हो । अनुशासनहीनता एउटा खराब वानी हो । अनुशासन एउटा राम्रो वानी हो ।

विवाहको बारेमा, मालिकले भन्नुभयो “तपाईंको आँखालाई निर्णय गर्न नदिनुहोस् । तपाईंको हृदयलाई निर्णय गर्न दिनुहोस् ।” तपाईं आफ्ना मातापिताको दबावमा वाध्य नहुनुहोस् । उहाँहरूलाई भन्नुहोला कि यो मेरो जीवन हो । तपाईंसित तपाईंको जीवन छ । मैले तपाईंलाई भनिन कि तपाईंले को सित विवाह गर्ने । म त्यो सित त्यही समयमा विवाह गर्नेछु, जब मेरो हृदयले हुन्छ भन्दछ । जात, जाती वा पैसाको कुनै विचार नगरिकन वा अरू कुनै पनि कुराको र अभिताभ वचन नै भए पनि हुँदैन । ठिक छ ।”

एउटी केटीले भनिन् कि उनि राजनीतिशास्त्र अध्ययन गर्न चाहन्छिन् । मालिकले भन्नुभयो “राजनीति एउटा खराब विषय हो । यो पुरै भ्रष्टाचार, पाप आदिले पुरै भरिएको छ । म कानून पनि मन पराउँदिन । यी दुवै मा तपाईंले असत्य बोल्नु पर्दछ । सत्यम वद सम्भव छैन । धर्मम चर सम्भव छैन । मेरो वकिलहरूसित ठूला ठूला वकिलहरूसित भेट हुन्छ माथिल्लो स्तरका न्यायधिसित भेटदछु, म तिनीहरूलाई भन्दछु तपाईंहरू भुठा मानिस हो । वकिलहरू भन्दछन् हामी त हजुरहरूको आधारमा मात्रै गर्दछौ । हेर्नुहोस्, वकिलहरू त्यसै न्यायधिशहरूलाई सही निर्णय गर्न मद्दत पुर्याउनु मात्रै हुन्छन् तर वकिलहरूले मुद्दामा आफ्ना पक्षलाई जिताउनु मात्रै काम गर्दछन् । “तर केटीले यस्तो भन्दै आफ्नो कुरा दोहर्‍याई दिइन् कि तिनी पहिलो इमान्दार र राजनीतिज्ञ बन्ने छिन् र मालिकले भन्नुभयो” यदि त्यसो हो र तिमी पहिलो

इमान्दार राजनीतिज्ञ बन्यौ भने, तिमी छिट्टै यो पाउनेछ्यौ कि तिमी त्यहाँ व्यवस्थित हुन सकिदैनौ । आज, वातावरण यस्तो छ, कि एउटा व्यक्ति सहनशिल छैनन् । तिमीलाई निकालिछोडने छन् । “त्यसपछि उहाँले थप्पु भयो” केही यस्तो कुरा गर जसले मद्दत गर्नेछ । तपाईंलाई मद्दत गर्नेछ, देशलाई मद्दत गर्नेछ, बुझ्नुभयो । आकर्षक कुराहरूको पछि नलाग । म राजनीतिलाई परिवर्तन गर्न चाहन्छु । मैले एक पटक मेरा मालिक वाबुजी महाराजलाई भ्रष्टाचारको बारेमा सोधें । उहाँले भन्नुभयो ईश्वरले मात्र यसलाई परिवर्तन गर्न सक्दछन् । यो यति गहिरो छ र एउटा व्यक्तिलाई यसको परिवर्तनको कोशिस गर्न अत्यन्त फैलिएकाले कठिन छ । त्यसैले, हामी प्रार्थना गर्दछौं । राजनीतिलाई परिवर्तन गर्न तपाईं राजनीतिमा जानु पर्दैन । त्यसैले तपाईं हेर्नुहोस्, जबसम्म एउटा व्यक्ति कानूनको पालना गर्ने वन्न इच्छुक हुँदैन, आफूस्वयंको व्यक्तिगत हितको लागि । जब तपाईं सत्य कुरा भन्नुहुन्छ, कसैले पनि तपाईंको प्रशंसा गर्दैन । तर तपाईंलाई यो सन्तुष्टि हुन्छ कि तपाईं सत्यवादी हुनुहुन्छ, तपाईं इमान्दार हुनुहुन्छ । जस्तो कि मेरो मालिकले भन्नु भयो इमान्दारी आफै नै आफ्नो पुरस्कार हो । किनभने आज व्यक्तिहरूले तपाईंलाई सोध्नेछन् “इमान्दार बनेर तपाईंले के पाउनुभयो ? म इमान्दार भएर मैले केही पाउने कामना गरेको हुनु हुँदैन । त्यसैले हामीले त्यही गर्नु पर्दछ, जुन हामीले गर्नु पर्दछ, र त्यही नै त्यसको पुरस्कार हो ।”

एउटा केटोले भन्यो “म आफ्नो पिताको व्यापारमा सहभागि हुन चाहन्छु ।” मालिकले जवाफ दिनुभयो “ठिक छ, तर यो सम्भाना राख इमान्दार व्यवसायले सदैव पुरस्कार दिन्छ ।” हेर्नुहोस् जहाँकी एउटा इमान्दार लगानी ले ८%, ९%, १०% प्रतिफल दिन्छ, तर एउटा वेइमान लगानीले तपाईंलाई ४०% प्रतिफल दिन्छ । तर त्यसमा जोखिम हुन्छ, हो इन त ? तपाईंले आफ्नो गुमाउनु हुन्छ, तपाईंको बदनामी हुन सक्दछ, तपाईंले जेल पनि जानु पर्ने हुन सक्दछ । त्यसैले, इमान्दारीताले त्यसले जस्तो प्रतिफलदिदैन तर तपाईंले एउटा खुशी जीवन विताउनु हुनेछ, र तपाईंको लगानी सुरक्षित हुनेछ ।

एउटा केटोले भन्यो, मालिक मलाई थाहा छैन के गर्ने हो । मालिकले जवाफ दिनुभयो “चिन्ता नगर, ढोका खुला हुनेछ । हेर्नुहोस्, यदि तपाईं एउटा एउटै सडकमा हिडिरहनुभएको छ भने तपाईंले चिन्ता गर्नु पर्दैन,

तर यदि त्यहाँ शाखा छ भने र त्यहाँ तीनवटा सडक छ भने तत्पश्चात तपाईं घोरिनु पर्दछ कि कुन सडक समात्ने हो । त्यसैले, त्यहाँ छनौटको समस्या हुन्छ । जब तपाईंले छान्नु पर्दछ भने तपाईं सोच्नु हुन्छ कि त्यहाँ तीनवटा वा पाँचवटा वा पन्द्रह वटा सडक छ र तपाईं चिन्तित वन्नुहुन्छ, तपाईंलाई चाप हुन्छ, किनभने तपाईंलाई थाहा हुँदैन कि कुन रोज्ने हो । तपाईंलाई तपाईंको हृदयमा थाहा हुन्छ, तर यहाँ सदैव समस्या हुन्छ कि हृदयले एकातिर तान्दछ र मस्तिष्कले अर्को तिर तान्दछ । त्यसैले, मस्तिष्कलाई चुप लाग्न भन्नुहोस् र हृदयलाई अनुसरण गर्नुहोस् । तपाईं कहिले गल्तिमा हुनुहुने छैन ।

जुनको मध्यमा दुवै सेमिनारहरू समाप्त भए र सबै कुराहरू कटेजमा फेरि सामान्य अवस्थामा फर्किरहेका थिए र पनि मालिक स्वस्थ हुँदै जानु भएकोले उहाँको चर्चा पनि नियमित हुँदै गइरहेको छ र अभ्यासीहरूको लागि आफ्नो समय भन् वढी प्राप्त हुने बनाइरहनु भएको छ ।

सहज सन्देश न. २०१३.२६ विहिवार, ६ जुन २०१३

श्रद्धेय मालिकको स्वास्थ्यको वर्तमान जानकारी

प्रिय भाई तथा बहिनीहरू

मालिकको स्वास्थ्यको बारेमा पछिल्लो जानकारी पछि अब भण्डै एक महिना भईसकेको छ । मालिक औषधोपचारको सकारात्मक रूपमा प्रत्युत्तर दिइरहनुभएको छ र अनुमान गरिएको आधार मा स्वस्थ लाभ गरिरहनुभएको छ । उहाँ हड्डीहरू वलिया भएका छन् तथा उहाँको गतिशिलतामा वृद्धि भएको छ । अब केही पूर्ण स्वास्थ्यको लागि केही थप महिना लाग्न सक्दछ ।

डा. नटवर शर्मा

ओमेगा आल्मुनाइ भेट

LMOIS पहिलो र दोस्रो व्याजका करिब पछत्तर जना विद्यार्थीहरूले जुनको पहिलो हफ्तामा भएको आल्मुनाइ भेलामा भाग लिए। युवा विद्यार्थीहरूले जब देखि सेमिनारको लागि अनुमति पाए देखि नै मालिकलाई भेट्न उत्सुकतापूर्वक प्रतिक्षा थिए, जब उनीहरूले मालिकलाई भेटे उनीहरूको हर्षको सीमा थिएन। मालिकले पहिलो दिन तिनीहरूलाई सिटिङ्ग प्रदान गर्नुभयो र उनीहरूलाई सम्बोधन गर्नुभयो। उहाँले सन्तोषी बन्नु र ईमान्दार बन्नुपर्ने आवश्यकताको बारेमा बोल्नुभयो। उनीहरूलाई ज्योति बाहक बन्न र उहाँको आउने भारतको अन्तर्दृष्टि पुरा गर्न भारत प्रति आफ्नो भूमिका कुशलतापूर्वक पुरा गर्न, उत्प्रेरक बन्न, जसले आफु स्वयं परिवर्तन नभई परिवर्तन सुरुवात गर्दछ, आग्रह गर्नु भयो।

दोस्रो दिनको प्रारम्भ मालिकको कटेजमा ९ बजेको सत्सङ्गबाट भयो र त्यस पश्चात ब्रदर कमलेशले तीन चिज : विकल्प, छाप र सन्तोषको बारेमा बोल्नुभयो।

त्यस पछिका तीन दिनहरूमा सहजकर्ताहरूसँग र समूहसँग सघन सत्रशरु देखियो। तिनीहरूले विभिन्न थरिका विषयमाहरू जस्तै दैनिक अभ्यास, प्रवृत्ति, समस्याहरूको समन्वय र दैनिक जीवनको समस्याहरूको बारेमा, यो सबैका लागि आफ्नो समस्या बारे छलफल गर्ने खुला मञ्ज थियो, व्यक्तिगत अनुभवबाट एक आर्काबाट

मद्दत तथा सहजकर्ताबाट शल्लाह लिइयो। पाचौं दिन उपस्थित व्यक्तिहरूले आफ्नो सम्पूर्ण समूहलाई उनीहरूले सेमिनारबाट के लैजादैछन् भन्नेबारे प्रस्तुत गरे। आल्मुनाइहरूले विद्यालय भ्रमण तथा आफ्ना शिक्षकहरू तथा कर्मचारीहरूलाई भेट्नेबारे उल्लेख गरे र उहाँहरूसँग पुरा दिन बिताए। ब्रदर कृष्णा र ब्रदर पुनित लालभाइहरूले तिनीहरूसँग अन्तरकृया गर्नुभयो।

यो सेमिनारको अन्त्यगर्न, विद्यार्थीहरूले मालिकको लागि छोटो सांस्कृतिक कार्यक्रमको तयार गरेका थिए। सांस्कृतिक कार्यक्रममा केहि गीत र नाच (गरबा) सलंगन थियो। ब्रदर कमलेश आधिकारीक रुपमा एउटा प्रश्न, “प्रणाहुतिको फल वा उपज के हो?” जसको उत्तरको लागि उनीहरूले त्यस माथि मनन गर्नुपर्छ र आर्को वर्ष उत्तर खोजेर ल्यानु पर्दछ।

संस्कृतिक कार्यक्रम पछि तिनीहरूले मालिकलाई भेटे र उहाँसँग फोटो खिचे। जब उनीहरूले उहाँसँग फोटो खिचे, उहाँले भन्नुभयो, “आल्मुनाइ ओमेगाको आत्मा हो, जुन फोटो तिमीहरूले छाप्छौ त्यसको अनुशिर्षक ओमेगाको आत्मा राख्नु भन्नुभयो।”

विद्यार्थीहरू आर्को दिन जब जान थाले उनीहरूको काधं जिम्मेवारीले उच्च भएको थियो र हृदय प्रेम, साहस तथा तड्पले भरिएको थियो, र फेरि राम्रो तयारी गरि थप विश्वाशकासाथ पुन फर्कने वाचा सहित।

ओमेगाको आशा - सहजकर्ताको दृष्टिकोण

ब्रदर भिक्टर कानन

अहिलेको युगमा चारैतिर बढ्दै गएको सबै किसिमको भ्रष्टाचारको र यस प्रतिको असम्बेदशिलातामा, ओमेगा स्कूल र यसको आल्मुनाइले भविष्य प्रति लागि आज्ञा प्रदान गर्दछन्। ओमेगाका स्कूलको संरक्षित वातावरणबाट मुक्त भएर विश्वकै बजारमा रहेको बाहिर निस्किसकेका चुनौतीलाई सामना गर्न तिनीहरूको उच्च शिक्षाको आवासको तिर गइरहेका छन्। उनीहरूले बाहिरी विश्वको वास्तविक चुनौती सामना गर्दछन् जसले उनीहरूको आध्यात्मिक खोज र सन्तुलित जीवन प्रदान गर्न सहयोग गर्ने किसिमको छैन। फेरि तिनीहरू आफूले भर्खरै प्राप्त गरेको स्वतन्त्रता तथा अनुपयोगी बानीहरू बनाउने नयाँ अवसरबाट लोभिन शुरु गर्दछन्।

अनि, श्रद्धेय मालिकको उनीहरूलाई प्रत्येक वर्ष वार्षिक मिलनको लागि मणपाक्कम ल्याउने प्रयास उत्कृष्ट विचार हो, जसलाई प्रत्येक हित धारकहरूद्वारा सोचविचार र विधिपूर्वक हेरिनु आवश्यक छ। यो जेष्ठहरूको लागि उनीहरूको कुरा सुन्ने र दुःख बुझ्ने अवसर हो। यो ठूलाहरूको लागि आफ्नो विलासीता तथा भ्रम का दिनहरू स्मरण गर्ने र ति विचारहरू आल्मुनाइसँग साट्ने समय थियो। यसले उनीहरूलाई खुल्लाई, अनुभव साट्ने, आत्मविश्वास भर्न र चाडो मुक्ति र सामान्य अनुभव गर्न मद्दत गर्दछ। त्यसैले तिनीहरू भन्नु आत्मविश्वास तथा पूर्णविश्वास लिएर फिर्ता गइरहेका थिए। विभिन्न

विश्वविद्यालयहरूमा विद्यार्थीहरूको विस्तृत कृयाकलाप जस्तै Science and Spirituality क्लब, webinars मार्फतको Global Youth Network तथा Uconnect को Self Development Programs अतिनै उपयोगि सावित भयो।

उनीहरूलाई दृढ गर्ने, मद्दत दिने र स्पष्टता प्रदान गर्ने उद्देश्य प्राप्त भएको म विश्वास गर्दछु। तथापी यो उचाई अस्थायी हुनसक्दछ र यसलाई वास्तवमा तिनीहरूलाई यद्यपि एक आर्कासित सम्पर्कमा राखेर अब बढि निरन्तरता दिन आवश्यक रहेको छ। यो अहिले र हेका तिनीहरूको साथीहरू भन्दा बढी व्यापक रुपमा साथीहरू बन् (एर अब ठुलो समुदायमा विस्तार गर्नु र तिनीहरूलाई सहज मार्ग को मुलधारमा एकीकृत गर्नु पर्दछ। यसको साथै निरन्तर चलिरहने गतिविधिहरूको आधारमा मंचमा संगै बस्नुले मद्दत गर्न सक्दछ।

कार्यक्रमको तेस्रो दिन मलाई यो विचार आयो कि यिनीहरू असल केटाकेटीहरू हुन, सहि केटाकेटीहरू हुन र तिनीहरूले गहिरोरुपमा मालिकको धारणलाई ध्यान दिन्छन्। त्यसैले, म उत्साहको साथ भन्न चाहन्छु हामीहरू अन्तमा यिनीहरू प्रति आशा रहेको छ। यि बच्चाहरूलाई धन्यवाद ! यदि यो युवावस्थामा नै तिनीहरूमा आफू र समाजप्रतिको जिम्मेवारीको बोध समाविष्ट गर्न सक्यौ भने, यसले एउटा नयाँ र बलियो राष्ट्र निर्माण गर्ने आतुरतालाई थप गर्न मद्दत गर्न सक्दछ।

जेष्ठ अभ्यासीहरुको लागि परम धाम आश्रम

मालिकले परम धाम आश्रमलाई जेष्ठ अभ्यासीहरुको लागि (६१ वर्ष भन्दा माथिका उमेर भएकाहरुको लागि) एउटा स्थानको रूपमा आशिर्वाद दिनु भएको छ, जहाँ बसेर तिनीहरुले आफ्नो साधनालाई अगाडी बढाउन सक्दछन् । यस आश्रममा बस्न चाहने अभ्यासीहरुले यहाँ २-६ महिनासम्म बस्नको लागि आवेदन गर्न सक्दछन् । तिनीहरुलाई पर्याप्त बस्ने स्थान, खाना र अरु आवश्यक सुविधाहरु उपलब्ध गराइने छ । बसाईको तालिकाको सूचना अभ्यासिलाई बस्ने स्थानको उपलब्धताको आधारमा जानकारी गराइनेछ, निम्न अनुसारको स्थाई ठेगानाले परम धामको बारेमा जानकारी, यसको ठेगाना, उपलब्ध सुविधा तथा बस्नको लागि गर्नु पर्ने आवेदनको फर्मको बारेमा जानकारी दिनेछ । <http://www.sahajmarg.org/smww/paramdham>, पुरा भरिएको आवेदन paramdham@srcm.org मा पठाउनु पर्नेछ ।

मिशनको इतिहास र भविष्यको लागि श्रोतको सृजनामा अभ्यासिहरुको सहभागिता

अहिलेसम्म हाम्रा अभिलिख संग्रहहरुमा डकुमेन्ट्सहरु, फोटोहरु, अडियो विडियो आदिहरुको सुरक्षित भण्डारणमा मात्र केन्द्रित थियो । अब हामीहरु तिनीहरुलाई ऐतिहासिक स्वरूप दिन प्रयत्न गरिरहेकाछौं ता कि हामी रेकर्ड र अन्य माध्यमहरु हेर्दछौं कि कसरि तिनीहरुले इतिहास विदहरुले मिशन र यसको इतिहासको बारेमा अनुसन्धान गर्न सक्नेछन् । भनौ कि सय वर्ष पछाडि, जुन कुराहरु हामीलाई अहिले नियमित जस्ता लाग्दछन् र आज महत्वहिन जस्तो लाग्दछन् तिनीहरुले दशकौं पछि अनुसन्धान कर्ताहरुलाई अत्यन्त धेरै कुराहरु भनिन्छ ।

त्यसै कारण, यो महत्वपूर्ण कुरा हो कि पुराना रेकर्डहरु संकलन गरि योस र वर्तमान कुराहरु संग्रह गरियोस । हामीले इतिहासको पृष्ठभूमि भएका, अभिलेखालयको बारेमा जानकारी भएका वा पुस्तकालय विज्ञानका ज्ञाताको साथ साथै कम्प्युटर सेवाको ज्ञाताहरुलाई मणपाक्कममा एउटा अभिलेखालय निर्माण गर्न स्वयंसेवा प्रदान गर्न आमन्त्रण गरेका छौं । योग्य तथा अनुभवीहरुलाई पूर्णकालिन सेवा समेत प्रस्ताव गरेका छौं ।

सुरुवात

केन्द्र, अंचल तथा देशहरुमा सयकडौं अभ्यासिहरु ऐतिहासिक अभिलेखको प्राथमिक श्रोत वस्तुहरु संकलन गर्न अगाडि आएका छन् । तिनीहरुले लामो समय देखिका अभ्यासिहरु अन्तर्वाती लिन तिनीहरुका स्मृतिहरु संकलन गर्न मिशनको सुरुवात देखिका अभ्यासिहरु अन्तर्वाता लिन तिनीहरुका स्मृतिहरु संकलन गर्न मिशनको सुरुआत देखिको वृद्धि र विकासको बारेमा तिनीहरुको पूर्व स्मृतिहरु तथा यस अवधिमा मालिकहरुले खेल्नु भएको भूमिकाको बारेमा विचारहरु अभिलेख गर्न सुरु गरिसकेका छन् । भारतमा आंचलिक इतिहास संयो जकहरु तथा बाकी विश्वका संयोजकहरुले सक्रिय दलहरु निर्माण गरेका छन् तथा यो कार्य सम्पादन गर्नको लागि विस्तृत मार्गदर्शन र नियमहरु नियमित रूपमा जारी गरि कार्यमा हातेमालो गरेर अगाडि बढिरहेका छन् । मिशनको प्रगति निरन्तर नै जारी रहने हुँदा यो काम त कहिले समाप्त हुदैन र अभिलेखहरुको संकलन, रेकर्डहरु, फोटोहरु तथा कलात्मक वस्तुहरुको सहयोग नियमित आधारमा नै भइरहनेछ ।

त्यस्ता अभ्यासिहरु जो मिशनको इतिहासका वृद्ध अनुसन्धान गर्न ईच्छुक छन् तिनीहरुले कार्यालयमा सम्पर्क गर्न सक्दछन् । यस प्रयत्नको भविष्य उत्साहजनक देखिन्छ, यदि अभ्यासिहरुको रुची र वर्तमानमा भविष्यको इतिहासलाई कायम राख्न सकियो भने, ५ जून २०१३ को कार्यसमितिको बैठकमा जब यो कुरा मालिकलाई जानकारी गराईयो उहाँले भन्नु भयो हामी भविष्यको हाम्रो इतिहास वर्तमानमा निर्माण गर्दछौं”।

नेतालाई अनुसरण गर

यसले यो कार्यक्रमलाई विश्वव्यापी रूपमा नै चलाउनको लागि उहाँले देखाउनु भएको त्रिब्र चाहना भल्काउदछ । समग्रमा यस मिशनमा हाम्रो मालिक मात्रै एकजना हुनु हुन्छ जसले सबै कुरा पूर्णताका साथ अभिलेख गर्नु भएको छ - चाहे त्यो मालिकको जीवनी होस, शिक्षा होस, यात्रा होस वा मालिकको आफ्नै आध्यात्मिक विकास वा व्यक्तिगत जीवन होस । उहाँले उहाँको पत्राचार तथा दैनिक डायरी इतिहासविदकै आखाँले जस्तै इतिहासको विगतको रूपमा अभिलिखित गर्नु भएको छ । हामी कल्पना गर्न सक्दछौं हामीसित जानकारीको कति ठुलो सम्पति हुने छ यदि हामीसित प्रत्येक अभ्यासीले मिशनको इतिहासमा सहभागी हुँदा गरेको अवलोकनलाई वर्तमानमा देखिएको रूपमा अभिलिखित गर्न सके भने तपाइलाई कसरि मद्दत गर्न सक्नु हुन्छ ।

तपाइले कसरी मद्दत गर्नसक्न सक्नुहुन्छ ।

१. यदि तपाई स्वयंसेवक बन्न चाहनु हुन्छ भने कृपया तपाई आफ्नो ZIC - Zonal In charge लाई सम्पर्क गर्नु होस जसले तपाई इतिहास संयोजकको सम्पर्कमा राखिदिनु हुनेछ ।
 २. यदि तपाई कोही त्यस्तो व्यक्तिलाई चिन्नुहुन्छ जसले ऐतिहासिक महत्वको विषयमा सामग्रीहरु उपलब्ध गराउन सक्दछन कृपया त्यो जानकारी तपाइको आफ्नो क्षेत्रको संयोजकलाई दिनुहोस ।
- कृपया mission.history@srcm.org मा विस्तृत जानकारीको लागि सम्पर्क गर्नुहोस ।

नेपाल सेमिनार २०१३

विराटनगरमा सम्पन्न नेपाल सेमिनार पुज्य मालिकको आर्शिवाद र अनुमति २०१३ जुन १४, १५ र १६ मा आयोजना गरियो । मालिकले विराटनगर सेमिनारबार जानकारी र अनुमति माग्दा इमेल द्वारा जवाफमा *"Please convey my blessings to all together with my prayers for their progress. Blessings"* भनि आशिर्वाद दिनुभयो । यो आवासिय सेमिनार राम जानकी सदन विराटनगरमा सुसम्पन्न भयो ।

श्री रामचन्द्र मिशनको विराटनगर केन्द्र ७ अप्रिल २०७० मा सुरुआत भएको हो । हाल नेपालमा विराटनगर लगायत काठमाण्डौं, नेपालगंज, विरगंज, भैरहवा, महेन्द्रनगर, बिर्तामोड, बस्तीपुर तथा पोखरा गरेर जम्मा नौ स्थानमा केन्द्रहरु संचालन भईरहेका छन् । विराटनगर केन्द्रमा करिब ४५ अभ्यासीहरु ध्यान क्रियाकलापमा संलग्न हुनुहुन्छ ।

यस सेमिनारमा नेपालका आठ केन्द्र तथा भारतका सिक्किम, दार्जिलिङ, सतखोल, आलमोरा, नौतनवा, गोरखपुर केन्द्र तथा आसामबाट आवद्ध गरि करिब जम्मा १०० जना अभ्यासीहरुले भाग लिएका थिए । यस सेमिनारमा वार्ताहरु प्रस्तुत गर्न तथा ध्यान सत्र संचालन गर्न तथा आफ्नो ध्यान अभ्यासको अनुभव वाँड्न प्रशिक्षकहरु भारतको आलमोराबाट ब्रदर भुपेन्द्र सिंह चुफाल, सतखोल आश्रम नैनितालबाट ब्रदर चरित्र प्रकाश पाण्डे, सिक्किमबाट ब्रदर र बिन्द्र तेलगां, दार्जिलिङबाट ब्रदर कुमार गुरुङ पाल्नुभएको थियो ।

१४ जुन २०१३

कार्यक्रमको शुरुवात ७:३० देखि ८:३० बजेको ध्यानबाट शुरु भयो । त्यस पश्चात ब्रदर निरञ्जन बरालले **"सन्तोष"** को बारेमा वार्ता दिनुभयो । त्यस पश्चात फेरि ११:३० देखि १२:३० बजे फेरि सामूहिक ध्यान गरियो ।

त्यस पश्चात दिउँसोको खाना पश्चात २:३० बजे देखि करिब ४:४५ बजे सम्म सबै अभ्यासीहरुलाई तीनवटा समूहमा विभाजन गरियो र समूह १, २ र ३ का अभ्यासीहरुसंगको छलफल कार्यक्रम क्रमशः प्रशिक्षकहरु ब्रदर रविन्द्र तेलगां, ब्रदर चरित्र प्रकाश पाण्डे तथा ब्रदर

तथा सार्वभौमिक प्रार्थना र रात्री प्रार्थना बारे गहन छलफल गरियो । त्यस पश्चात ५ बजे देखि ६ बजे सम्म सामूहिक सत्संग ध्यान गरियो ।

त्यस दिन शुक्रबार भएकोले ९ बजे देखि ९:१५ सम्म सार्वभौमिक प्रार्थना र ९:१५ देखि ९:४५ सम्म मालिकले दिनुहुने प्रत्यक्ष सिटिङ्गको लाभ लिन अभ्यासीहरु ध्यानमा बसे ।

१५ जुन २०१३

कार्यक्रमको शुरुवात ७:३० देखि ८:३० बजेको ध्यानबाट शुरु भयो । त्यस पश्चात ब्रदर चिरन्तनले **"मालिको भूमिका"** को बारेमा वार्ता दिनुभयो । त्यस पश्चात फेरि ११:३० देखि १२:३० बजे फेरि सामूहिक ध्यान गरियो । ध्यान पश्चात ब्रदर चरित्र प्रकाश पाण्डेले **"अन्धविश्वास, धर्म र आध्यात्मिकता"** को बारेमा वार्ता दिनुभयो ।

त्यस पश्चात दिउँसोको खाना पछि २:०० बजे देखि करिब ४:४५ बजे अभ्यासीहरु आफ्नो समूहमा बाडिएर छलफल जारी राखे । त्यस पश्चात ५ बजे देखि ६ बजे सम्म सामूहिक ध्यान गरियो ।

ध्यान पश्चात ब्रदर भुपेन्द्र सिंह चुफालको नेतृत्वमा प्रश्न उत्तरको पूर्ण कार्यक्रम संचालन गरियो । त्यसमा अभ्यासीहरुले सहज मार्ग अभ्यासे विषयमा विभिन्न विषयमा प्रश्न गरे र पालै पिलो गरि १० जना प्रशिक्षकहरुले जवाफ दिए ।

१६ जुन २०१३

कार्यक्रमको शुरुवात ७:३० देखि ८:३० बजेको ध्यानबाट शुरु भयो । त्यस पश्चात ब्रदर रविन्द्र तेलगांले **"सहज मार्ग-प्रेमको मार्ग"** भन्ने वार्ता दिनु भयो । त्यसपश्चात कार्यक्रम समाप्त भएको घोषणा गरियो । तर त्यस दिन नेपाल बन्द भएको कारणले साँझ ५ बजे अगाडि अभ्यासीहरु आफ्नो गन्तव्यसम्म जान सम्भव भएन । समयको सदुपयोग हेतु सबै अभ्यासीहरुले ब्रदर कमल हुंगानाको घरमा रहेको विराटनगर सेन्टरमा जम्मा भएर ११:३० देखि १२:३० बजे सम्म सामूहिक ध्यान गरे र सो ध्यान सत्रको संचालन ब्रदर भुपेन्द्र सिंह चुफालले गर्नुभयो ।

देवरिया आश्रम, उत्तर प्रदेश

प्रकाशको केन्द्र

देवरिया भन्ने स्थान देवरिया जिल्लाको सदरमुकाम हो र यो पूर्व उत्तर प्रदेशमा रहेको छ । यो गोरखपुरबाट करिब ५० कि.मी पर रहेको छ । देवरिया शब्दले सामान्यतया त्यस्तो स्थान जहाँ मन्दिरहरू छ भन्ने जनाउँदछ । देवरिया केन्द्रको सन् १९९० मा अस्तित्वमा आएको हो । छपरा, विहारका ब्रदर राम दाश सिंह देवरिया आश्रमको सुत्रपातका कारण हुन । उहाँको यस केन्द्रमा बारम्बार भइरहने भ्रमणको कारणले केन्द्रको पहिलो प्रशिक्षक ब्रदर अजय तिवारी बनाईन पुग्न भयो । ब्रदर तिवारीले कडा परिश्रम गर्नुभयो र केन्द्रको शक्ति धेरै गुणा बढ्न गयो । समाजका सबै वर्गका मानिसहरू मिशनमा जोडिन आए । यस्तै एउटा व्यक्ति ब्रदर राम शंकर दीक्षित हुनुहुन्थ्यो जो मालिकका वि.एच.यु. का साथी हुनुहुन्थ्यो, अब उहाँ प्रशिक्षक हुनुहुन्छ । मालिक सन् १९९९ अक्टोबर १५ मा देवरियामा केही घण्टाको लागि रोकिनु भयो । यद्यपि यो एउटा छोटो भ्रमण थियो, यो देवरिया सेन्टरका अभ्यासीहरूको लागि साँच्चिकै अत्यन्त शुभ अवसर थियो ।

नियमित सत्सङ्ग ब्रदर दीक्षितको घरमा हुने गर्दथियो । अभ्यासीहरूको संख्यामा वृद्धिको कारणले सबैलाई एउटा आश्रम हुनु पर्ने भावना जेहन्दार रूपमा भयो । वैद्य पारसनाथ तिवारी, डा. मुर्जानी, ब्रदर आई.डि. केडिया जस्ता अभ्यासीहरू सम्मिलित एउटा टिमले सन् २००१ मा आश्रमको लागि एउटा जग्गा किन्यो ।

जग्गाको कुल क्षेत्र १-५ एकड रहेको छ र यो सोनुघाटमा अवस्थित छ जुन देवरिया सीटीबाट ४ कि.मी. पर रहेको छ । आश्रमको निर्माण सन् २००६, १९ मार्चमा सुरु भयो । भान्साघर सहित ध्यानहलको क्षेत्रफल ६५×४० फिट छ जुन १०० जना अभ्यासीको लागि प्रयाप्त छ मालिकको निर्देशनमा आश्रमको उद्घाटन ब्रदर उमा शंकर वाजपेयी, मिशनका सचिवले सन् २००८, नवम्बर १६ का दिन गर्नुभयो । मालिकले प्रेमपूर्वक यसको नाम “शान्ती आश्रम” राख्नुभयो ।

आश्रम विभिन्न सुविधाहरूद्वारा सम्पन्न छ जस्तो कि सौचालय हेरचाह गर्नेको कोठा र एउटा सानो बगैचा जसले आश्रमको सौन्दर्य बढाइरहेकोछ । यहाँ अभ्यासीहरूलाई राती वास बस्नको लागि सुविधा रहेको छ । भण्डै अस्सी अभ्यासीहरू आईतबारको सत्सङ्गको लागि जम्मा हुन्छन् । आश्रममा भण्डाराहरू आयोजना गरिन्छ जसमा नजिकैका केन्द्रका अभ्यासीहरू पनि सहभागि हुने गर्दछन् । आईतबारको सत्सङ्ग वाहेक अभ्यासी ट्रेनिङ कार्यक्रम तथा निबन्ध लेखन प्रतियोगिता जस्ता महत्वपूर्ण कार्यक्रमहरू पनि स्थानीय अभ्यासीहरूद्वारा सञ्चालन गरिन्छ । आश्रम प्रबन्ध समितिको गेटहरू तथा पुरै भवनमा सौर्य विद्युत जडान गर्ने भविष्यको योजना रहेको छ ।

हामी साँच्चिकै नै शौभाग्यशाली छौं कि हामीसित श्रद्धेय मालिकद्वारा हाम्रो आध्यात्मिक प्रगतिको लागि प्रदान गरिएको आश्रम छ ।

To download or subscribe to this newsletter, please visit <http://www.sahajmarg.org/newsletter/india> For feedback, suggestions and news articles please send email to in.newsletter@srcm.org

© 2013 Shri Ram Chandra Mission ("SRCM"). All rights reserved. "Shri Ram Chandra Mission", "Sahaj Marg", "SRCM", "Constant Remembrance" and the Mission's Emblem are registered Trademarks of Shri Ram Chandra Mission. This Newsletter is intended exclusively for the members of SRCM. The views expressed in the various articles are provided by various volunteers and are not necessarily those of SRCM.